

اهالی بالاخیابان از نبود تابلو در فرعی قدیمی کوچه شوکت الدوله گلایه مند هستند

بی‌نشانی پنجه ۲

هم قدم

می‌شویم. وقتی کامیون مصالح آدرس را پیدا نکند، در کوچه‌های اینجاکه معمولاً باریک و یک طرفه هستند، سرگردان می‌شود و باید چند بار دور بزنند تا بتوانند این کوچه را پیدا کنند. موسوی نژاد ادامه می‌دهد: «با اینکه از بیرون مشخص نیست، اما داخل این کوچه دو هتل وجود دارد باریک و بلند و آلوده».

مظاهر قناعت پیشه، متصدی یکی از هتل‌های داخل کوچه پنجه ۲، این موضوع را تأیید می‌کند و می‌گوید: خیلی وقت‌ها هم‌همان‌ها بمان برای پیدا کردن این کوچه دچار مشکل و در دسری می‌شوند و زمان زیادی در کوچه‌های اطراف سرگردانند. او نمی‌داند برای نصب پلاک به کجا باید مراجعه کند و ادامه می‌دهد: وقتی کوچه پلاک ندارد، نمی‌دانیم چطور باید نشانی بدیم و این موضوع واقعا آذیت‌کننده است. به عقیده قناعت پیشه، به خاطر زائریز بودن محله‌های اطراف حرم، رسیدگی به این امور از اهمیت زیادی برخوردار است. او خواستار نصب هرچه زودتر پلاک برای رفع این مشکل است.

● نصب پلاک منوط به درخواست کتبی اهالی محله

موضوع را با رئیس اداره نام‌گذاری در میان گذاشتیم. او درباره نبود پلاک در کوچه پنجه ۲ می‌گوید: سازوکار حل این موضوع به این طریق نیست. چون این کوچه پلاک داشته و فردی که همسایه‌های کوچه پلاک روی دیوار خانه‌اش نصب کرده است، آن را برداشته، باید اهالی محله در مورد مشکل مورد نظر درخواست کتبی ثبت کنند.

ناهد فریدنیا ادامه می‌دهد: باید درخواست کتبی از سمت ساکنان، در اسرع وقت برای نصب پلاک این کوچه اقدام می‌شود تا دغدغه‌های اهالی رفع شود.

هتل‌های این کوچه را به مهمان‌ها و مراجعین‌ها بدیم. به نظر من همان طور که داخل هتل‌ها برای مسافران شیک و بی‌نقص می‌کنند، باید به کوچه و خیابان‌های اطراف هم رسیدگی کنند تا زائران با خیال راحت رفت و آمد کنند. این ساکن محله ادامه می‌دهد: قبلاً پلاک این کوچه را روی ساختمان سر نبش اینجانب نصب کرده بودند. الان بیش از دو سال است که ساختمان را برای بازسازی خراب کرده‌اند و بایستی ملاحظاتی پلاک را دور انداخته‌اند.

● ۲ هتل در کوچه‌ای که نشان مشخصی ندارد

حسین موسوی نژاد دوسالی می‌شود که در این کوچه ساخت و ساز می‌کند و مشکلاتی را که در نبود پلاک پیش می‌آید، به چشم دیده است. او در این باره می‌گوید: به دلیل پلاک نداشتن این کوچه، همیشه برای نشانی دادن به ماشین‌های مصالح دچار مشکل

زهرآجمع پور کوچه‌های باریک و تودرتویی از شاخصه‌های محله‌های اطراف حرم است. هر روز افراد غریبه و ناآشنایی از این کوچه‌ها می‌گذرند که یا به دنبال نشانی مورد نظرشان برای اقامت می‌گردند یا می‌خواهند از مسیرهای کوتاه‌تری به حرم مطهر برسند. مسلمانان مواجهه با هر دوراهی، اول تابلوها هستند که مورد توجه قرار می‌گیرند و راه را نشان می‌دهند. از این رو اگر جای تابلو بر کوچه‌ای خالی باشد، شهروندان و زائران سردرگم می‌شوند. اگرچه در نگاه اول، این موضوع برای ساکنان محله بالاخیابان که با مسیر آشنا هستند کم‌اهمیت به نظر می‌رسد، تا وقتی تابلویی بالای سر کوچه نباشد، پیدا کردن نشانی برای پیک‌ها و خودروهای خدماتی و امدادی نیز که محلی‌ها با آن‌ها سروکار دارند، دشوار می‌شود. «پنجه ۲» در خیابان اندرزگو یکی از کوچه‌های پرت تردد است که جای تابلوش چند سالی می‌شود سردر کوچه خالی است. به گفته اهالی، از همان وقت که ساختمانی که پلاک کوچه روی آن نصب شده بود خراب شد، این مشکل به وجود آمد.

● دور انداختن پلاکی که روی ساختمان نصب بود

برای پیدا کردن کوچه پنجه ۲، چند بار از کنار همان کوچه رد می‌شویم و نشانی می‌پرسیم. در نهایت با یکی از اهالی قدیمی محله روبه‌رو می‌شویم: «اوتا سر کوچه ما را راهنمایی می‌کند. سکینه بهادری سال‌هاست در این محله سکونت دارد و درباره مشکلات این کوچه بدون پلاک می‌گوید: برای من خیلی پیش آمده است که نشانی

یادی از ۳ دهه فعالیت فرهنگی مذهبی مرحوم حجت الاسلام والمسلمین خلیلی یزدی، از ساکنان قدیمی ته‌پل محله

وداع بارو حانی جهادگر

یاد آشنا

خیلی از افراد این مناطق در مراسم ترحیمش حضور داشتند. دانشورا اضافه می‌کند: او علاقه‌ای به حضور ثابت در یک مسجد نداشت، ولی به عنوان مشاور فرهنگی، مورد وثوق گروه‌های مختلف و هیئات مذهبی بود. مدتی پیش نماز مسجدی در محله هاشمیه بود، ولی میزان فعالیت‌هایش او را از این کار منصرف کرد. در مسجد و تکیه علی اکبری هاشم نماز را جز در مواردی که امام جماعت حاضر نبود، نمی‌پذیرفت و بیشتر سخنران مذهبی بود.

● استاد و مبلغ مسلط به ادبیات

مهدی عبدی، از اعضای هیئت امنای مسجد و تکیه علی اکبری‌ها، با اشاره به سابقه آشنایی‌اش با مرحوم خلیلی از

سمیرا شاهیان اصالتاً اهل یزد بود. از آن دست آدم‌هایی که در جوانی پایش به جبهه باز شد و بعد از آن هم، مدارج علمی در حوزه علمیه را پشت سر گذاشت، اما حوزه برای او پایان راه یادگیری نبود و تا مقطع کارشناسی ارشد، پای درس استادان دانشگاه فردوسی هم نشست و آموخت. مرحوم حجت الاسلام والمسلمین محمد رضا سعادت‌تی، معروف به خلیلی یزدی که حدود چهار روز قبل به دلیل بیماری دارفانی را وداع گفت، در طول ۴۶ سال فعالیت فرهنگی و تبلیغی، خودش را محدود به پیش‌نمازی در مسجد یا ماندن در مشهد نکرد و در بسیاری از مناطق کم‌برخوردار، یاد و نام خوشی از خود به جای گذاشت.

● حضور فعال در مناطق محروم

امیر دانشور، داماد خانواده مرحوم خلیلی یزدی، درباره فعالیت‌های او می‌گوید: مرحوم خلیلی یزدی از حدود چهار دهه سالگی در جبهه‌های جنگ تحمیلی حضور داشت و پس از دوران دفاع مقدس، برای ادامه تحصیل در رشته الهیات در دانشگاه فردوسی، از یزد به مشهد مهاجرت کرد و در «ته‌پل محله»، ساکن شد. فعالیت‌هایش تنها به حوزه علمیه و دانشگاه محدود نماند و با روحیه‌ای جهادی، کارهای تبلیغی خود را به مناطق محروم از جمله قائن، زیرکوه و حاجی‌آباد در جنوب خراسان گسترش داد، طوری که

اوایل دهه ۷۰، او را روحانی مسلط به ادبیات فارسی و زبان عرب معرفی می‌کنند و می‌گویند: به نظر ما ایشان از معدود روحانیونی بود که به شکلی ویژه از اشعار شاعران بزرگ فارسی و عرب زبان در سخنرانی‌های خود بهره می‌برد و همین موضوع تأثیر کلام او را دوچندان می‌کرد. تسلط علمی او به حدی بود که بنا به گفته نزدیکانش، در دوره دانشجویی، به خواست استادان، گاهی خود به تدریس مباحث کلامی، قرآنی و روایی برای سایر دانشجویان می‌پرداخت.

عبدی می‌افزاید: از جمله ویژگی‌های بارز مرحوم خلیلی یزدی، توانمندی او در اقناع مخاطبان با رویکردی علمی بود. در سفرهای تبلیغی به مناطق تربت جام و قانات، علاوه بر شیعیان، در تعامل با اهل سنت هم موفق بود و تسلطش بر مباحث دینی سبب برقراری ارتباطات فکری گسترده شد.

عبدی، علاوه بر شخصیت علمی مرحوم به صبر و مدارای خانواده‌اش به ویژه همسرش اشاره و بیان می‌کند: همسر مرحوم خلیلی یزدی، بانویی صبور است و در روابط خانوادگی مان شاهد بودم که در شرایط دشوار معیشتی در سال‌های ابتدایی اقامتشان در مشهد و همچنین دوره بیماری مرحوم، بسیار از خودگذشتگی می‌کرد.

